

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

Wrzesień / Październik 2005 r.

ISSN 1732-6885

RÓŻANIEC ŚWIĘTY W RODZINIE

Jako modlitwa o pokój, różaniec był też zawsze modlitwą rodziny i za rodzinę. Niegdyś modlitwa ta była szczególnie droga rodzinom chrześcijańskim i niewątpliwie sprzyjała ich jedności. Należy zadbać, by nie roztrwonić tego cennego dziedzictwa. Trzeba powrócić do różańcowej modlitwy w rodzinie i do modlitwy za rodzinę.

(...) Rodzina, która modli się zjednoczona, zjednoczona pozostaje. Różaniec święty zgodnie z dawną tradycją jest modlitwą, która szczególnie sprzyja gromadzeniu się rodziny. Kierując wzrok na Jezusa, poszczególni jej członkowie odzyskują na nowo również zdolność patrzenia sobie w oczy, by porozumiewać się, okazywać solidarność, wzajemnie sobie przebaczać, by żyć z przymierzem miłości odnowionym przez Ducha Bożego.

Liczne problemy współczesnych rodzin, zwłaszcza w społeczeństwach ekonomicznie rozwiniętych, wynikają stąd, że coraz trudniej jest się porozumiewać. Ludzie nie potrafią ze sobą przebywać, a być może nieliczne momenty, kiedy można być razem, zostają pochłonięte przez telewizję.

Podjąć na nowo odmawianie różańca w rodzinie znaczy wprowadzić do codziennego życia całkiem inne obrazy, ukazujące misterium, które zbawia: obraz Odkupiciela, obraz Jego Najświętszej Matki. Rodzina, która odmawia razem różaniec, odtwarza poniekąd klimat domu w Nazarecie: Jezus stawia się w centrum, dzieli się z Nim radości i cierpienia, w Jego ręce składa się potrzeby i projekty, od Niego czerpie się nadzieję i siłę na drogę.

Czymś pięknym i owocnym jest także powierzenie tej modlitwie *drogi wzrastania dzieci*. Czyż różaniec nie jest drogą życia Chrystusa od poczęcia do śmierci, aż do zmartwychwstania i wejścia do chwały?

Coraz trudniej jest dziś rodzicom nadażyć za dziećmi na różnych etapach ich życia. W społeczeństwie rozwiniętych technologii, środków masowego przekazu i globalizacji wszystko stało się tak szybkie, a różnice kulturowe między pokoleniami coraz bardziej się zwiększa-

ją. Najróżniejsze przesłania i doświadczenia, najmniej dające się przewidzieć, prędko wkraczają w życie dzieci i młodzieży, a rodzice przeżywają nieraz udrękę, stając wobec grożących im niebezpieczeństw. Nierzadko doznają bolesnych rozczarowań, obserwując niepowodzenia swych dzieci ulegających ułudzie narkotyków,

powabom rozpasanego hedonizmu, pokusom przemocy, najprzeróżniejszym przejawom bezsensu i rozpacz.

Modlitwa różańcowa za dzieci, a bardziej jeszcze z dziećmi, która wychowuje je już od najmłodszych lat do tego codziennego momentu „modlitewnej przerwy” całej rodziny, z pewnością nie jest rozwiązaniem wszystkich problemów, ale stanowi pomoc duchową, której nie należy lekceważyć.

**Z Listu apostołskiego Jana Pawła II
„O Różańcu Świętym”**

MATKA BOSKA RÓŻAŃCOWA

Któż może, Matko, godnie Cię wysławiać za ten dar wielki, nigdy nie pojęty, że każdy może swoją duszę zbawić za Twą przyczyną przez różaniec święty.

Tyś ocaliła naród nasz bez miary w każdej niedoli dodając zwycięstwa. I dziś Maryjo od utraty wiary wiernych zachowaj, słabym dodaj męstwa.

Spojrzyj Maryjo na miasta i wioski, gdzie wiara ojców tych dawnych stuleci? I przez różaniec ratuj naród polski, niech na bezdrożach nie giną Twe dzieci.

Weź pod opiekę te polskie poddasza, Ty, co królujesz na niebieskim tronie, spraw Matko cudem, niechaj młodzież nasza różaniec święty weźmie w swoje dłonie.

Niechaj zepsuci niewiary rozkoszą wodzą wzrok błędny z daleka od Ciebie, Tobie Maryjo wdzięczne serca noszą i przez różaniec znajdują Boga w niebie.

Maria Cedro – Biskupowa

DLACZEGO KOCHAM CIĘ MARYJO...

W sobotę 23 lipca 2005 roku, 95-osobowa grupa pielgrzymów, po otrzymaniu błogosławieństwa udzielonego przez ks. **Dariusza Piaseckiego**, wyruszyła do Czernej na VII Ogólnopolskie Spotkanie Rodziny Szkaplerznej.

Pielgrzymka miała szczególny charakter, gdyż w tym roku przypadał jubileusz 400-lecia przybycia karmelitów bosych do Polski, jak również w tym dniu w Czernej trwała peregrynacja relikwii św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

Uroczystości rozpoczęła konferencja o **Łukasza Kasperka**, zatytułowana „Dlaczego kocham Cię Maryjo”, a poświęcona św. Teresie od Dzieciątka Jezus. Następnie uroczystej Mszy św. przewodniczył i kazanie wygłosił J.E. ks. kardynał **Franciszek Macharski**. Delegacja naszego Bractwa uczestniczyła ze sztandarem w procesji oraz złożyła „Dar serca” w kwocie 200 zł.

Po uroczystości wszyscy pielgrzymi spotkali się na wolnym powietrzu na wspólnym posiłku, po którym wyruszyliśmy na Drogę Krzyżową prowadzeni przez pana **Józefa Jokla**. Dziękując za wszelkie otrzymane łaski i dobro odmówiliśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Zarząd Bractwa spotkał się z naszym opiekunem o. **Pawłem Ferko**, który bardzo pragnie nas odwiedzić.

Po pożegnaniu z naszą Królową Szkaplerzną udaliśmy się w drogę do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach, gdzie czas wolny przeznaczony był na indywidualną modlitwę, adorację, zwiedzanie, sakrament pokuty, ucałowanie relikwii św. Faustyny.

Szczęśliwi, radośni, ubogaceni na duchu do Kędzierzyna wróciliśmy ok. godz. 22.

Zarząd Bractwa pragnie złożyć serdeczne podziękowanie wszystkim tym osobom, które przyczyniły się do zorganizowania tej pielgrzymki, a szczególnie opiekunowi Bractwa **ks. Edwardowi**, proboszczowi naszej parafii.

Wszystkim pielgrzymom Bóg zapłać za wspaniałą atmosferę, zdyscyplinowanie, uśmiech i postawę chrześcijańską.

Zarząd Bractwa Szkaplerza Świętego

JUBILEUSZOWE REFLEKSJE

To już 25 lat od chwili, kiedy przez kraj przetoczyła się fala protestów, przed którą ugiął się totalitarny system władzy, a po kolejnych 9 latach się rozsypał. Wyrosło pokolenie dorosłych ludzi, którzy nie rozumieją, na czym polegało tamto zniewolenie. Takie wartości, jak wolność wypowiedzi, wolność podróżowania, wolne wybory, wolność zrzeszania, wolność gospodarcza dzisiaj są dla nich oczywiste, ale w tamtym czasie były to tylko puste słowa.

Aby budować przyszłość na zdrowych fundamentach, niezbędna jest pamięć historii. Dzisiaj, manipulowane przez grupy interesów, publikatory są mało obiektywnym źródłem prawdy. Prawda jest dobrem, które trzeba z trudem zdobywać, ona nie wyleje się z ekranu telewizora.

Dzisiaj całość zasług „Solidarności” przypisuje sobie kilka osób, a wśród nich nawet komuniści. Natomiast ci, którzy stanowili siłę tamtego zrywu traktowani są czasem jak przedmioty. To oni do dzisiaj płacą najcięższe koszty transformacji ustroju. Nie świętują, bo często nie mają za co!

Kolebką „Solidarności” jest Gdańsk, lecz w Kędzierzynie-Koźlu też powstała struktura MKZ „Solidarność” Było

*wielu ludzi, którzy odważnie stawali na czele organizacji zakładowych, ryzykując karierę, byt rodziny, wolność, zdrowie, a nawet wygnanie z Ojczyzny. Inni redagowali i drukowali bibułę, kolportowali ją, wspomagali finansowo lub pomagali rodzinom internowanych. Wielu do dzisiaj pozostaje w cieniu. Nie sposób ich tu wszystkich wymienić. Im wszystkim składam wyrazy wdzięczności i podziękowania na ręce tej, która pierwsza powiedziała: „Tak – zgadzam się poprowadzić Wolny Związek Zawodowy”, pani dr **Lidii Kubiczek** z ICSO.*

Po 25 latach nie możemy być w pełni zadowoleni z owoców tamtych dni, bo obszar wolności w dużym stopniu zagospodarowali ludzie nieuczciwi. Rak korupcji toczy nie tylko władze centralne, lecz również samorządy, czy wymiar sprawiedliwości.

Kiedy Jan Paweł II mówił, że potrzeba nam ludzi sumienia, miał również na względzie to, byśmy ludziom sumienia powierzali swoje losy oraz losy naszych dzieci i wnuków. Byśmy znowu nie pomylili przebaczenia czy pojednania z naiwnością.

*Członek Oddziału
NSZZ „Solidarność”
Jerzy Jaksiewicz*

JUBILEUSZ „SOLIDARNOŚCI”

W 25. rocznicę podpisania Porozumień Sierpniowych, których owocem było powołanie NSZZ „Solidarność”, w naszym kościele, w niedzielę 4 września, została odprawiona uroczysta Msza św. w intencji Ojczyzny i „Solidarności”, w której uczestniczyły poczty sztandarowe oraz członkowie Światowego Związku Żołnierzy AK, NSZZ „Solidarność” ZCh Błachownia, NSZZ „Solidarność” ZA Kędzierzyn oraz Stowarzyszenia Kolejarzy Polskich i liczna rzesza wiernych naszej parafii. W modlitwie wiernych prosiliśmy o błogosławieństwo Boże dla naszej

Ojczyzny i pomoc w rozwiązywaniu naszych narodowych problemów oraz dziękowaliśmy za dar wolności i wszelkie dobro, które jest naszym udziałem.

Po Mszy św. u stóp krzyża misyjnego i pamiątkowych kamieni, okolicznościowe wystąpienie, którego treść zamieszczamy obok, przedstawił członek Oddziału NSZZ „Solidarność” pan **Jerzy Jaksiewicz**. Następnie złożono kwiaty i zapalono znicze pod pomnikiem Żołnierzy Państwa Podziemnego – Armii Krajowej. Uroczystość zakończyło odśpiewanie hymnu państwowego.

Tadeusz Kucharski

LEDNICA 4.6.2005 r.

Ojciec Święty Jan Paweł II do końca swego pontyfikatu ufał młodzieży i pokładał w niej nadzieję. Skierował do niej jedne z ostatnich swoich słów: „Szukałem Was. Teraz wy przyszliście do mnie. Dziękuję Wam za to.” Tak też narodził się hymn tegorocznego lednickiego spotkania, które odbyło się 4 czerwca na Polach Lednickich, u źródeł naszej wiary (miejsce chrztu Polski), by potwierdzić naszą tożsamość i nasz wybór Chrystusa jako Pana i Zbawiciela.

W sobotę o godz. 4.30 wyruszyły z naszej parafii 2 autokary, pod przewodnictwem księży **Jerzego Panicza** i **Tomasza Malickiego**, z piosenką i uśmiechem na twarzy dotarliśmy ok. godz. 13.00 do celu. Po zarejestrowaniu się w recepcji grupa otrzymała: świece, śpiewniki, ciastko dla przyjaciela, bransoletę z napisem L.E.D.N.I.C.A tzn. *Ludzie Ewangelii Daleko Nieście Imię Chrystusa Amen*. Po zajęciu miejsca w wyznaczonym sektorze odmawialiśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego, a następnie była próba śpiewów lednickich.

Tematyka tegorocznej Lednicy związana była z sakramentem chrztu. Przeżywalismy chrzest naszej Ojczyzny, a później swój własny chrzest uświadamiając sobie, co to znaczy być chrześcijaninem na nowo odrodzonym i gotowym do miłości braterskiej, czego znakiem były białe szaty i zapalone świece chrzcielne przywiezione przez uczestników.

Dla zobrazowania dziejów naszej Ojczyzny młodzież zainscenizowała dzieje Polski i przedstawiła świadków Chrystusa. Uroczystość wprowadzono ikonę Matki Boskiej Częstochowskiej jako Bogurodnicę i figurę Chrystusa Frasobliwego, jakby sprowadzonego z nieba na ziemię. Frasobliwy pomiędzy nami, taki sam jak my, z tę naszą podpartą ręką głową, nie z załamanymi rękami, ale z głową myślącą, z nadzieją, ze wzrokiem utkwionym w przyszłość. O. Jan Góra powtarzał, że symbole te należy kojarzyć z całą historią Ojczyzny, gdyż ukazują zwycięstwo Chrystusa w ludzkich sercach i życiu.

Punktem kulminacyjnym była Msza św. z kazaniem wygłoszonym przez bp Grodeckiego, w czasie której Ojciec Święty Benedykt XVI, za pośrednictwem przekazu telewizyjnego, pozdrowił i pobłogosławił uczestników spotkania. Powiedział, że wiele od nas oczekuje: „Przynieście na spotkanie z Jezusem ukrytym w Eucharystii, cały entuzjazm waszego młodego wieku, waszej nadziei, waszej zdolności miłowania”.

Po Mszy św. odbyło się uroczyste przyjęcie testamentu Ojca Świętego Jana Pawła II, w którego intencji odmówiliśmy litanii do Imienia Jezus. Na zakończenie o. **Jan Góra** udzielił wszystkim błogosławieństwa i wtedy każdy mógł przejść przez Bramę III Tysiąclecia, tzw. Rybę.

Tam też można było zostawić przywieziony ze sobą kamień z wygrawerowanym na nim swoim imieniem. Kamienie mają posłużyć do wybudowania tzw. Drogi III Tysiąclecia prowadzącej do Ryby.

Z pieśnią na ustach: „Panie mój wiesz, że Cię Kocham, Ty wszystko wiesz, miłuję Cię” wróciliśmy do swoich domów.

Starajmy się, zgodnie ze słowami Ojca Świętego Jana Pawła II: „Nie można bez Chrystusa zrozumieć dziejów Polski – przede wszystkim jako dziejów ludzi, którzy przeszli i przechodzą przez tę ziemię.”, zrozumieć siebie samego. Umiejmy więc wpatrywać się w przykłady świętych, którzy znaleźli w Eucharystii pokarm na swą drogę doskonałości i nie wyłączać Chrystusa z dziejów człowieka w jakimkolwiek miejscu ziemi.

Renata Mišta

Nasz kochany Pan Majster

16 lipca 2005 w wieku 72 lat zmarł pan **WILHELM BULA**. Parafia nasza ogromnie wiele panu Wilhelmowi zawdzięcza. Był z nami przez cały czas budowy kościoła. Z jego udziałem i pod jego nadzorem wykonywane były z wielką starannością i fachowością wszelkie prace ciesielskie.

Był fachowcem starej daty, a wiemy jak bardzo te słowa nobilitują! Kochał Pana Boga! Swą cichością, uśmiechem, miłością bliźniego – był tak bardzo podobny do patrona cieśli – św. Józefa. Kochał pracę przy kościołach. Pracował we Wrocławiu, w Nędzy, w Sławicach i przez 15 lat u nas.

Kilka dni przed nagłą śmiercią był w naszym kościele i podziwiał kończące

się malowanie prezbiterium. Dziś wiemy, że to było jego pożegnanie z kościołem, który był mu tak bardzo bliski!

Pan majster (tak wszyscy zwracali się do pana **Wilhelma**) był człowiekiem głębokiej wiary, pogody ducha i wielkiej uczynności. Kochał Reńską Wieś, ziemię na której się urodził i w której został pochowany. To była jego Ojczyzna!

16 sierpnia ofiarowaliśmy wieczorną Mszę świętą o spokój jego duszy. W modlitwie wzięła udział małżonka i najbliższa rodzina pana Wilhelma. Włączyliśmy pana **Wilhelma** w stałe modlitwy za dobrodziejów naszej świątyni.

Kronika naszej młodej parafii na niejednej stronie potwierdza, że pan

Wilhelm Bula był wielkim dobrodziejem naszego wiekopomnego dzieła!

Jesteśmy i będziemy mu wdzięczni za dar serca, który zostawił pośród nas.

ks. proboszcz

PARAFIALNA PIELGRZYMKA DO WILNA

Z kronikarskiego obowiązku odnotowujemy w dużym skrócie przebieg pielgrzymki do Wilna, która miała miejsce w dniach 11 – 17 czerwca br. Duchowym przewodnikiem pielgrzymki był ks. **Jerzy Panicz**, któremu serdecznie dziękujemy. Panu Markowi Skrzydło z biura turystycznego „Marek” dziękujemy za zorganizowanie tej wspaniałej pielgrzymki.

Oto kilka chwil z pielgrzymki zatrzymanych w kadrze.

Zwiedzaliśmy kolejno:

Wilno z jego wspaniałymi zabytkami, świadkami kultury polskiej, z Cudownym Obrazem Matki Boskiej Ostrobramskiej;

Troki

Pożajście

Troki – dawną stolicę Litwy z odrestaurowanym zamkiem Giedymina;

Pożajście – kościół Nawiedzenia NMP i klasztor kamedułów;

Kowno – położone u zbiegu Niemna i Wilii.

A w drodze powrotnej, już po polskiej stronie:

Studzieniczną – sanktuarium Maryjne, które w 1999 roku odwiedził Ojciec Święty;

Kowno

Studzieniczna

Sejny

Wigry

Sejny – barokowy zespół poddominikański;

Wigry – kościół pokamedulski i remy (pustelnie dla zakonników), w 1999 roku nocował tam Ojciec św. Jan Paweł II;

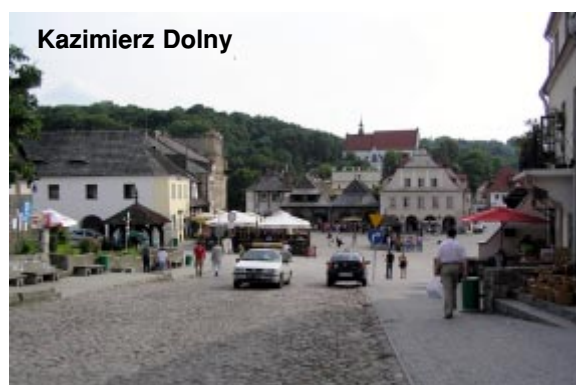
Garbarkę – świętą górę prawosławia z 6 tys. krzyży i

Kazimierz Dolny – miasteczko o niepowtarzalnym uroku, perelkę polskiego renesansu.

zdjęcia: **T. Kucharski**

Garbarka

Kazimierz Dolny

PARAFIALNA PIELGRZYMKA DO SANKTUARIÓW NA DOLNYM ŚLĄSKU

W sobotę 10 września 2005 r. wyruszyliśmy, skoro świt, na pielgrzymkę do sanktuariów Dolnego Śląska. Pielgrzymkę zorganizował i jej przewodniczył ks. **Jarosław Krężel**.

Pierwszym etapem było opactwo cysterskie w Henrykowie, o którym pierwsze wzmianki pochodzą z 1222 r. Obecnie zespół klasztorny stanowi zabytek klasy „zerowej”

i składa się z kilku obiektów. Najstarszym z nich jest kościół Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Jana Chrzciciela, wybudowany w latach 1230–1270. Wnętrze kościoła jest bardzo bogate, a szczególną uwagę przykuwa ołtarz główny i słynne

„stalle henrykowskie”. W latach 1682–1685 przy kościele wybudowano okazały barokowy klasztor, w którym obecnie znajduje się filia Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu. Z tyłu budynku klasztornego, w tarasowym ogrodzie, znajduje się pałac opacki przykryty charakterystycznym hełmem. Całość otoczona jest murem z dwoma bramami.

Następnym etapem naszej pielgrzymki było sanktuarium w Bardzie Śląskim, gdzie w barokowym kościele pod wezwaniem Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny, wybudowanym w latach 1686 – 1704 w miejscu dwóch wcześniejszych kościołów „czeskiego” i „niemieckiego” z XIV i XV wieku, w ołtarzu głównym, umieszczona jest drewniana figurka Matki Bożej Bardzkiej, nazywanej

niekiedy „Madonną uśmiechniętą” z ok. 1100 roku, natomiast społeczność lokalna czci Ją jako Strażniczkę Wiary.

Z Barda udaliśmy się do sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Krzeszowie. Sanktuarium stanowi kompleks budowli dawnego opactwa cystersów: bazylika mniejsza Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, mauzoleum Piastów świdnicko-jawor-

skich, kościół św. Józefa, budynki klasztorne, dom gościnny zwany domem opata, liczne kaplice Kalwarii i zabudowania gospodarcze. Pierwszy kościół został ukończony ok. 1295 roku i dotrwał do wojny trzydziestoletniej, kiedy został wraz z klasz-

torem zniszczony, a na jego miejscu w 1727 roku rozpoczęto budowę obecnego kościoła. Barokowy kościół jest budowlą napraw-

dę imponującą swym ogromem, kunsztem i bogactwem wystroju wewnętrznego i zewnętrznego. W ołtarzu głównym umieszczony jest obraz Matki Boskiej Łaskawej czczony w Krzeszowie od ponad 700 lat.

Kulminacyjnym punktem pielgrzymki była Msza św. odprawiona przez ks. Jarosława w kościele św. Józefa, którego cały wystrój wewnętrzny nawiązuje od życia Świętej Rodziny.

Oczywiście, jak na każdej pielgrzymce nie zabrakło modlitw w różnych intencjach, z którymi każdy z nas pielgrzymował do tych świętych miejsc, jakże pięknych i bogatych zarówno w wymiarze duchowym jak i materialnym związanym z historią naszej Ojczyzny.

Serdeczne Bóg zapłać ks. Jarosławowi za zorganizowanie i przeprowadzenie pielgrzymki oraz wszystkim uczestnikom za wspólne pielgrzymowanie.

W. i T. Kucharscy

Ks. Michał Pieńkowski o sobie

Urodziłem się w Świebodzicach 21.10.1975 r., czyli już niedługo skończę 30 lat. Miałem okazję mieszkać w wielu miejscach w Polsce, ale trzy były szczególnie. Pierwsze z nich to Świebodzice, gdzie się urodziłem, gdzie mieszkałem przez pierwsze kilka lat. Był to niepowtarzalny czas, bo przecież takim jest dzieciństwo. Gdy miałem 10 lat moi rodzice kupili dom niedaleko Otmuchowa, w małej wiosce Laskowice, i tam mieszkałem przez kolejnych kilkanaście lat, dojeżdżając autobusem do szkoły podstawowej w Ligocie Wielkiej, a następnie do liceum w Otmuchowie. Obecnie moi rodzice mieszkają (już od 10 lat) niedaleko Głogówka w Rzepczach.

Po skończonej szkole średniej, po maturze, odpowiadając na Boże powołanie, wstąpiłem do seminarium diecezjalnego w Nysie, by po trzech latach przenieść się wraz z innymi klerykami do nowego budynku w Opolu. Na szóstym roku seminarium odbyłem praktykę diakonańską w parafii w Kietrze, by po święceniach kapłańskich udać się na pierwszą placówkę duszpasterską w Głuchołazach, do parafii św. Wawrzyńca. Tam przebywałem pięć lat, zajmując się grupą Dzieci Maryi, będąc jednocześnie kapelanem Związku Harcerstwa Polskiego i w hospicjum domowym. 19 sierpnia 2005 roku rozpocząłem posługę w parafii Ducha Świętego.

Ciekawe wakacje w „Arce”

W miesiącu sierpniu b.r. Stowarzyszenie Rodzin Katolickich przy parafii Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła, już po raz szósty podjęło akcję „Wakacje w Arce” dla wychowanków i wszystkich chętnych dzieci z naszego miasta. Dzięki instytucjom: Urząd Miasta, Mops, MOSiR, a przede wszystkim dzięki ludziom dobrego serca, zapewniliśmy około 40 dzieciom maksimum atrakcji i opiekę trzech wychowawców, aby nie żałowały, że lato spędziły w mieście.

Zorganizowano wyjazdy wycieczkowe do Chorzowa, Wisły, Raciborza, Rudy, Gliwic, Opola, Katowic, Góry św. Anny, Więszyc i Azotów. Ponadto odbywały się zajęcia sportowe, gry, zabawy, konkursy, w trakcie których dzieci otrzymały wiele

ciekawych nagród. Stowarzyszenie Rodzin Katolickich zapewniło codzienne śniadanie, napoje, słodczyce i obiad w „Kasynie”.

Bóg zapłać tym, którzy wsparli nasze dzieło.

Prezes Koła Parafialnego SRK
Teresa Dulęba

SIERPNIOWE ROZSTANIA

Miesiąc sierpień to czas tradycyjnych przenosin księży z parafii do parafii.

Decyzją ks. arcybiskupa **Alfonsa Nossola**, po 4 latach posługi w naszej parafii, ks. **Jerzy Panicz** został przeniesiony do parafii p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Pokoju. Pożegnalną Mszę św. ks. Jerzy odprawił w niedzielę 14 sierpnia br.

W następnym dniu, w Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, zegnaliśmy ks. **Joachima Krolla**, który po rocznej rekonwalescencji w naszej parafii został mianowany proboszczem w parafii p.w. Trójcy Świętej w Modzurowie.

Dziękujemy Bogu za wszelkie łaski i dobro, jakimi przez ich posługę nas obdarzył.

Dziękujemy księżom Jurkowi i Joachimowi za ich posługę dla budowania wiary i jednoczenia naszych serc w Duchu miłości

W miejsce ks. Jerzego Panicza wikarym w naszej parafii został ks. **Michał Pieńkowski**, który również musiał rozstać się ze swoją parafią p.w. św. Wawrzyńca w Głuchołazach.

Serdecznie witamy Go w naszej Wspólnocie.

Zapewniając o naszej modlitewnej pamięci życzymy Wam, drodzy kapłani, wielu łask, błogosławieństwa Bożego, matczynej opieki Matki Kościoła oraz wiele serdeczności i życzliwości ludzkiej w Waszych nowych parafiach.

Szczęść Wam Boże!

Zapraszamy do Biblioteki Parafialnej w poniedziałki od 17⁰⁰ do 19⁰⁰.

Zawsze wszystko zaczyna się od gorliwego człowieka. Jeżeli taki się znajdzie, to powstaje dzieło. Takim gorliwym człowiekiem jest pani Grażyna, która w 1997 roku zaproponowała utworzenie biblioteki i społeczny w niej dyżur. Z oporami, w pomieszczeniu przy kancelarii zaczął się

tworzyć „kącik biblioteczny”. I przez kilka lat w poniedziałki można było przynieść książki, a uporządkowane wypożyczyć.

Jesienią 2004 roku przekazano nam na użytkowanie regały i książki będące własnością Biblioteki CARITAS Diecezji

Opolskiej. Przez zimę przygotowaliśmy stosowne pomieszczenie w Domu Parafialnym i mamy swoją bibliotekę!

Wejście do biblioteki znajduje się w zachodniej ścianie Domu Parafialnego od strony Policji.

Słowa uznania i wdzięczności kierujemy do pani Grażyny, za to, że stała się gorliwym „oredownikiem dzieła bibliotecznego” w naszej parafii.

Biblioteka ma skromny księgozbiór. Można go wspomagać książkami typowo religijnymi. Dziękujemy pani Helenie, która jako pierwsza przysłała z pomocą pani Grażynie. Emerytowanych bibliotekarzy zapraszamy do pomocy w ciągłym tworzeniu biblioteki i w poszerzeniu godzin otwarcia.

ks. proboszcz

Z ŻYCIA WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W rubryce tej pragniemy informować czytelników o radosnych i smutnych wydarzeniach z życia naszej wspólnoty parafialnej. Chrztu, ślubu i inne sakramenty, ważniejsze jubileusze i uroczystości oraz pogrzeby, to istotne momenty w życiu każdego z nas, to ich suma stanowi o kondycji duchowej parafii.

Sakrament chrztu świętego

„Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” – tymi słowami następujące dzieci zostały włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego: „Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” – tymi słowami następujące dzieci zostały włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego: Julia Maria Jędrzejec, Emilia Nina Szyguła, Mikołaj Filip Kerner, Aleksandra Miriam Gerlasińska, Jacek Wiktor Asman, Urszula Kinga Isio – Zbroińska, Miłosz Andrzej Strękowski, Maciej Jan Leszczyński, Paweł Piotr Krupa, Marlena Izabela Daniel, Julia Krystyna Bania, Jan Wojciech Bartoszek, Laura Agnieszka Bujara, Szymon Adam Dragan, Marcin Grzegorz Jaksiewicz, Michał Jakub Wojtala, Emilia Maria Zembrzuska, Oliwia Ewa Wdziekońska, Kacper

PRZEŻYJMY TO WSPÓLNIE

Październik

2	15.00	Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
3	18.00	Msza św. zbiorowa za zmarłych z wypominków – I poniedziałek m-ca.
4	18.00	Msza św. w intencji Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.
7	18.00	Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.
9	11.30	Msza św. w intencji nauczycieli w 10 rocznicę powstania Stowarzyszenia.
10	18.00	Msza św. o Boże błogosławieństwo w budowie naszej świątyni i w intencji wspomagających to dzieło.
Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – II poniedziałek m-ca.
13	18.00	Msza św. w intencji Ojca Świętego, Ojczyzny i Radia Maryja.
15	18.00	Msza św. w intencji Bractwa Szkaplerza Świętego.
16	11.30	Msza św. w intencji lekarzy i służby zdrowia.

Listopad

1	Uroczystość Wszystkich Świętych
Msze św. w porządku niedzielnym.	
2	Dzień Zaduszny – Msze św. 6.30, 8.00, 18.00 – za wypomnianych.
Procesja i modlitwa różańcowa na Cmentarzu Żołnierzy Radzieckich.	
4	18.00	Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.
6	15.00	Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
7	18.00	Msza św. zbiorowa za zmarłych z wypominków – I poniedziałek m-ca.
11	87 Rocznicą Odzyskania Niepodległości
10.00 Msza św. w intencji Ojczyzny.	
14	18.00	Msza św. o Boże błogosławieństwo w budowie naszej świątyni i w intencji wspomagających to dzieło.
Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – II poniedziałek m-ca.

Paweł Walkowicz, Wiktoria Kawa, Igor Paweł Jasek, Olivier Umiński, Laura Nippe, Julia Tiffany Woś, Dawid Marek Bakota, Milena Beata Żółkowska, Radosław Kacper Bożek, Dawid Adam Herbowski, Aleksandra Katarzyna Smyczek, Jennifer Anna Bajer, Anna Agnieszka Gudaniec, Michał Grzegorz Barnuś, Tomasz Adam Król, Rafał Mikołaj Fabiański, Agata Joanna Łannik i Mateusz Błazewski.

Sakrament małżeństwa

„...ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz, że cię nie opuszczę aż do śmierci.” – taką przysięgę małżeńską w obecności Chrystusa złożyli sobie:

Łukasz Czerw	i	Karolina Bujniewicz
Mariusz Zdeb	i	Ewa Grydźuk
Marcin Trybus	i	Magdalena Mordal
Bartosz Staszak	i	Ewa Błazewska
Mariusz Opiolka	i	Małgorzata Sosna
Adam Jodłowiec	i	Wiesława Wieja
Grzegorz Barciak	i	Małgorzata Naraniecka
Dawid Szyguła	i	Marlena Solak
Tomasz Burzan	i	Dominika Łabanowicz
Mariusz Kosmala	i	Agnieszka Byczkowska
Krzysztof Karaś	i	Ilona Prokop
Fryderyk Krükeberg	i	Marzena Białoskórska
Mariusz Świerczek	i	Aleksandra Podgórna
Witosław Iwanejko	i	Izabela Głabuś
Krzysztof Wysoczan	i	Anna Wysoczan
Marcin Panek	i	Katarzyna Lechniak
Tomasz Barciak	i	Katarzyna Brym
Piotr Orszak	i	Anna Zacharecka
Marcin Bartkowiak	i	Agnieszka Banaś
Dariusz Szeląg	i	Aneta Kubrak
Tomasz Nowak	i	Beata Zawierucha
Paweł Mrugała	i	Joanna Rotte
Mariusz Dziurdzia	i	Aleksandra Magdzińska
Marcin Muszyński	i	Agnieszka Niewiarowska
Robert Łowczyński	i	Iwona Łowczyńska

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Marek Mizak I. 46	Anna Augustyniak
Henryk Strychalski I. 59	Ryszard Jakubaszek I. 52
Władysław Łagowski I. 63	Edward Truchan I. 65
Henryk Bodio I. 50	Łukasz Pastyrzyk I. 25
Jadwiga Ignacek I. 78	Raisa Czerniak I. 55
Wacława Włodarczyk I. 57	Alfred Kubacki I. 68

Niech spoczywają w pokoju.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła – ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12

Redagują: Wanda i Tadeusz Kucharscy – biuro redakcji.

Współpraca: Krystyna i Ireneusz Pawelec, Jerzy Jaksiewicz, Piotr Mazurek, Barbara Kwaśnicka – korekta.

Kontakt telefoniczny z redakcją pod numerem 483-73-50 w godzinach pracy kancelarii.

E-mail parafii: duchkk@opole.opoka.org.pl

ISSN 1732-6885

Zapraszamy do współpracy

Prezbiterium

Prezbiterium to najświętsze miejsce każdego kościoła.

W Roku Eucharystycznym stanęliśmy wobec budowy ołtarza i ukształtowania prezbiterium w naszym kościele.

Projektantem kościoła jest pani inż. **Weronika Sznyrowska**, a do projektu prezbiterium został zaproszony pan inż. **Zdzisław Budziński**. Oboje mieszkają i pracują w Opolu.

Pierwszy etap prac w prezbiterium został wykonany w lipcu, a było to malowidło głównej jego ściany. Pracy tej podjęła

się firma rzeźbiarsko – sztukatorska SIMA pana mgr sztuki **Henryka Korbańskiego** z Opola. Prace wykonywano przez dwa tygodnie. Były one wyjątkowo pracochłonne. Na ścianę zostały położone powłoki ozdobne techniką lazurów według technologii i na materiałach firmy „BECKERS”. W tej technice został też namalowany Duch Święty o wymiarach 120 x 60 cm

Ściana prezbiterium była gruntowana i położone trzy akrylowo-lateksowe kolory według określonej tonacji barwnej, następnie dwie warstwy lazury brązowej, na koniec nastąpiła trzykrotna przecierka złotą lazurą. Całą ścianę trzeba było malować dziesięciokrotnie, a w niektóre dni na rusztowaniach pracowało 6 malarzy.

Drugim etapem prac w prezbiterium jest wykonanie ołtarza, ambonki i chrzcielnicy. Składają się one z rzeźbionej podstawy i kamiennej nastawy.

Rzeźbione podstawy to dzieło pana **Mariana Molendy**, który jest rzeźbiarzem, pracownikiem Instytutu Sztuki Uniwersytetu Opolskiego, a mieszka i tworzy w Nysie. Jest on autorem rzeźby – wizerunku Agnieszki Osieckiej w Opolu.

Z zachwytem można było patrzeć jak w nyskiej pracowni w mokrej glinie tworzyła się podstawa ołtarza i ambonki, przy których rzeźbiarz spędzał wiele godzin. Forma gliniana służy do wykonania odlewu gipsowego, który musi stosownie długo schnąć. Odlew gipsowy jest formą,

w którą rzeźbiarz z kolei wlewa masy żywiczne, a później trzeba wszystko mozolnie dopracować.

Prace kamieniarskie, które są szkieletem i nastawą ołtarza, to dzieło firmy LAPIS-GRANIT pana **Zygmunta Smykały** z Ciska. Pan Zygmunt podjął się pracy przy posadzce prezbiterium, za ołtarzem widnieje tablica jego dzieła z roku 1997. Teraz wycina on „najświętsze” kamienie, bo przecież na nich będzie sprawowana Eucharystia.

Ołtarz ma stelaż granitowy oraz zewnętrzną formę kamienną wykonaną z włoskich marmurów „Breccia sardo”.

Czynimy wszystko, aby jak najszybciej zostały zamontowane ambonka i chrzcielnica. Przez cały czas tworzy się projekt trzymetrowego krzyża, który zawisnie ponad tabernakulum. Oczywiście również i ono przybierze nową formę. Na koniec zajmiemy się miejscami dla księży, zwanymi „sedilia”, i tak zamkniemy dzieło ukształtowania naszego prezbiterium.

Wasz proboszcz

NIESZPORY RAĆLAWICKIE

Niedzielne nieszpory, 19 czerwca br., miały szczególny charakter. Uczestniczyli w nich księża, którzy przyjechali na kolejne 4. spotkanie księży pochodzących z Raćławic Śląskich, na które w tym roku zostali zaproszeni przez ks. **Edwarda Bogaczewicza**.

Z Raćławic wywodzi się 10 księży, z których 1 już nie żyje. W spotkaniu uczestniczyli księża (na zdj. od lewej): Edward Bogaczewicz, nasz proboszcz, **Tadeusz Podkówka** z Szybowic, **Stanisław Bogaczewicz** z Prudnika, o. **Władysław Niemiec** OFMConv z Horyńca Zdroju, **Eugeniusz Dembicki** z Raciborza, i **Maciej Skóra** neoprezbiter, który w tym dniu głosił Słowo Boże i udzielał prymicyjnego błogosławieństwa.

Po uroczystych nieszporach księża spotkali się z wiernymi, szczególnie tymi, którzy też pochodzą z Raćławic Śląskich.

Tadeusz Kucharski

